

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

AIXÓ SE 'N VA.

A situació que fins ara havia sigut crítica, se va tornant cada dia mes atterradora. L'home funest de la restauració que durant lo reynat de D. Alfonso XII ab tant empenyo va treballar contra las llibertats democràticas, vensut avuy per las corrents de la opinió pública é impossibilitat de destruírlas, emplea

la seva *desidia* en contra de la fortuna y de la existencia dels espanyols.

Mal quan tenia una gran activitat, mal quan desplegava una energia ferotxe; pitjor avuy que 's mostra débil, esporuguit, incapás, inepte. Mal quan presentava l'aspecte de apoplegia; pitjor avuy que presenta 'ls últims sintomas de l'anèmia.

Desde 'l primer de Janer de 1891, es á dir, en un any y dos mesos, lo paper de la Deuda ha tingut una baixa de un 17 per cent. De manera que 'ls poseedors del paper del Estat han perdut mil cinquanta quatre milions de pessetas.

Aquesta pèrdua espantosa es lo que 'ns ve á costar per ara, sols en aquest concepte, lo govern de 'n Cánovas y 'ls conservadors.

Mentrestant, los cambis ab l'extranger alcansan una puja inverossimil. A 17'50 arribaren l'altre dia, y tot fa presentir que no pararán aquí. Cent duros á Espanya, posats á Fransa 'n valen sols 82 y mitj. Mil duros aquí 'n valen allí 825. Lo dia en que 'l cambi equivalga al desmèrit que té la plata sobre l'or, no quedarà á Espanya una sola moneda. Lo paper obtindrà 'l curs forsós, sufrint lo seu preu continuas oscilacions, y 'l comerç, l'industria, 'ls negocis y fins las mes petites necessitats de la vida tindran las conseqüències fatals de aqueix estat de cosas.

L'origen de aquest conflicte no s'oculta á ningú. Los governs monàrquichs han viscut fins ara dilapidant la fortuna pública. Aficionats á crear cada dia novas necessitats, sense reparar en los medis de satisfèrlas, han acudit al Banch d'Espanya, pera cubrir los seus apuros. Lo paper moneda que en totas las nacions civilizadas serveix per fomentar la riquesa, facilitant recursos á la producció, aquí s'ha fet servir únicament per saldar las trampas dels governs. Aquests, fins ara, han anat passant com han pogut, estampant paper y acunyant plata, es á dir, posant en circulació valors imaginaris y monedas que no tenen de bon tros tot lo valor que representan.

Aixó ha durat mentres ha sigut possible que durés. Pero per fi las nacions extrangeras han tingut á bé classificarnos com á tramposos, posantnos los péus á rollo, gracias á la puja dels cambis, y avuy tothom ne gemega, y la catástrofe s'acosta á tota pressa.

Medis de conjurarla no 'n faltan. Succeeix ab las nacions, com ab las familias: la familia que gasta mes de lo que pot, camina inevitablement envers la ruina. Unicament pot evitarla reconcentrant lo seu esperit, avivant las sévas energias, suprimint gastos inútils, condemnantse á una vida modesta y arreglada,

Pero fins aixó podria perdonarse 'ls, si estiguessin á l'altura deguda per conjurar ab energia 'ls grans perills que han desencadenat sobre la nació.

Tothom reclama la nivellació dels presupostos, com l'infelis que s'asfixia reclama una ratxada d'ayre per respirar.

Y 'ls presupostos ni 's nivellan, ni es possible que nivellarse pugan, gracias á la existencia dels famosos obstacles tradicionals.

¿Se pot rebaixar la llista civil? ¿De cap manera!—cridan á coro 'ls partidaris de la Monarquia.

¿Se rebaixará l'Exèrcit y la Marina?—¡Impossible!... La monarquia no pot que dar desarmada.

¿Lo culto y clero?—¡No hi ha que pensarhi! Las instituciones reben de Roma un gran apoyo espiritual.

¿L'administració pública?—¡Fora una insensates!... Lo bon servey administratiu exigeix l'existencia dels actuals empleats; y quan no fos lo bon servey administratiu 'ls fan indispensables las necessitats dels partits monàrquichs.

¿Y donchs de qué farán manègas? D. Anton Cánovas, tancat dintre de aquest círcul de ferro, ha declarat que en la impossibilitat de rebaixar gastos no queda altre medi que aumentar los ingressos.

¿Gran y cómodo recurs, si al país poguessin exigirseli encare nous y costosos sacrificis!... Pero vamos á veure, ¿quí tindrà 'l puny de ferro prou fort per arrancar una gota de llet dels mugrons aixuts de la pobre vaca extenuada?

Per quan s'acabin las darreras engrunas, ja 's diu que deixarà de pagarse 'l cupó. Y fins s'insinúa que á últims d'any seguirem en aquest punt l'exemple de Portugal.

Per quan vingui aquest cas los empla-

ssos. Si á Espanya s'han fet revolucions per l'idea, ab més motiu se 'n farà una de bona per la fam, com per la fam va comensar la de l'any 93 á Fransa.

Aquestas perspectives que cada dia prenen cos y que al cap y al últim haurán de condensarse, deuen trobarnos previnguts als que sustentem las ideas republicanas. Cessin ja las dissensions que 'ns divideixen, y pensém que la patria pot necessitar de nosaltres. Femnos dignes d'ella, sacrificant en las sévas aras las nostras diferencias. Posemnos á la altura de las sévas necessitats. Y si 'ns preguntan quina República será la nostra, si la federal ó la unitaria, si la revolucionaria ó la evolutiva, responguém com un sol home:

—La República nacional, la més barata, la més previsor, la més honrada y la més patriótica.

P. K.

MARÍA CARDONA, la minyona ferida per l'explosió del petardo de la Plassa Real, en la enfermeria de la Casa de Socorro del carrer de Barbará, á càrrech dels *Amichs dels Pobres*, ahont continua restablintse, estant ja fora de perill.

y treballant de nit y dia ab la deria de recobrar lo perdut.

Lo mateix remey exigeixen las nacions quan se veuen amenassadas de una catástrofe financiera.

Pero ¿quí será 'l guapo que s'atreveixi á posar lo cascabell al gat?

Los partits monàrquichs s'acusen mútuament de haver produhit aquest estat de cosas intolerable. Los conservadors tiran lo mort als fusionistas; los fusionistas los hi tornan la pilota.

Y 'ls uns y 'ls altres tenen rahó que 'ls sobra, respecte á lo passat. Conservadors y fusionistas, fusionistas y conservadors son culpables de las mateixas imprevisions y de idéntichs despilfarros. Davant del tribunal sever de la opinió pública no tenen culpa.

¡POBRA ESPANYA!

Los que gobiernan al Govern